

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 12 Gž Ovr-2061/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Iris Gović Penić kao predsjednika vijeća, Sanje Joka Umičević kao člana vijeća i suca izjavitelja i Sandre Artuković Kunšt kao člana vijeća, u ovršnom predmetu I ovrhovoditelja Ž. Š. iz G. S., II ovrhovoditelja D. Š. iz G. S., III ovrhovoditelja M. J. iz G. S., i IV ovrhovoditelja B. P. iz M. B., svi zastupan po Ž. Š., odvjetniku u D. S., protiv ovršenika Ž. M. iz Z.₁, OIB: ..., uz sudjelovanje ovršenikova dužnika I. T. iz Z.₂, OIB: ..., radi ovrhe, odlučujući o žalbi ovršenikova dužnika I. T. protiv rješenja o ovrsi Općinskog suda u Zlataru, poslovni broj Ovr-1159/2017-35 od 5. svibnja 2021., u sjednici vijeća 1. veljače 2022.,

r i j e š i o j e

Preinačuje se rješenje o ovrsi Općinskog suda u Zlataru, poslovni broj Ovr-1159/2017-35 od 5. svibnja 2021. i odlučuje:

Odbija se ovršni zahtjev I, II, III i IV ovrhovoditelja od 10. studenog 2020. godine.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem o ovrsi odlučeno je:

„I. Određuje se predložena ovrha.

II. Ovrhovoditeljima se odmjerava trošak ovog postupka u iznosu od 4.500,00 kuna.“

2. Protiv tog rješenja o ovrsi žali se ovršenikov dužnik I. T., a iz sadržaja žalbe proizlazio bi žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se prvostupanjsko rješenje ukine.

3. U odgovoru na žalbu ovrhovoditelji osporavaju osnovanost žalbenih navoda.

4. Žalba je osnovana.

5. U ovome je predmetu Općinski sud u Donjoj Stubici 6. studenog 2001. donio rješenje o ovrsi kojim je odredio predloženu ovrhu, a temeljem rješenja Općinskog suda u Donjoj Stubici od 7. travnja 1999., radi naplate novčanog potraživanja I, II, III i IV ovrhovoditelja (iznosa od 580.476,00 kuna, iznosa od 156.429,00 kuna, iznosa od 376.233,00 kune i iznosa od 295.425,00 kuna sa zateznim kamatama te je određena ovrha pljenidbom i prijenosom novčane tražbine ovrhovoditelja na način što je zabranjeno ovršenikovom dužniku I. T. da tu tražbinu ispuni ovršeniku te je ovršeniku zabranjeno da tu tražbinu naplati ili da inače njome raspolaže. Prvostupanjskim rješenjem (rješenjem Općinskog suda u Zlataru) poslovni broj Ovr-1159/17-30 od 21. siječnja 2020. ispravljenim rješenjem Općinskog suda u Zlataru, poslovni broj Ovr-1159/17-31 od 6. kolovoza 2020. naloženo je ovršenikovom dužniku I. T. da iznos od 1.940,76 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti na dan uplate zajedno sa zateznim kamatama položi na račun prvostupanjskog suda, te je u razlozima istog rješenja navedeno da je ovršenikov dužnik tražbinu osporio, da parnični postupak između ovršenika i ovršenikovog dužnika nije još bio pravomoćno okončan te da uplata na račun Općinskog suda u Donjoj Stubici više nije moguća jer više ne postoji niti taj sud niti taj račun te pozivom na čl. 164. st. 1. i st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99 – dalje: OZ), a jer je uvidom u presudu Općinskog suda u Zaboku, poslovni broj P-797/00 od 29. studenog 2000. utvrđeno da je prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu kojim je naloženo tuženiku I. T. platiti ovršeniku iznos od 3.800,00 DEM u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan isplate sa zateznim kamatama, te da je odbijen tužbeni zahtjev u iznosu od 1.500,00 DEM i zateznim kamatama tekućim od 1. lipnja 1996. godine.

6. Nakon toga je prvostupanjski sud zaključkom od 19. listopada 2020. pozvao ovrhovoditelje da u roku od 30 dana dostave sudu odgovarajući prijedlog za ovrhu protiv ovršenikovog dužnika (jer će u protivnom ovrha biti obustavljena kao nemoguća), a to iz razloga što izravno temeljem prvostupanjskog rješenja poslovni broj Ovr-1159/17-30 od 21. siječnja 2020. kojim je ovršenikovom dužniku I. T. naloženo iznos od 1.940,76 EUR-a sa zateznom kamatom položiti kod suda, postupak nije moguće nastaviti.

7. I, II, III i IV ovrhovoditelji podnijeli su prijedlog za ovrhu predlažući (a obzirom ovršenikov dužnik nije dužni iznos položio na račun suda) da sud donese rješenje o ovrsi (temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Zlataru, Ovr-1159/17-30 od 21. siječnja 2020.) i odredi ovrhu na mirovini ovršenikovog dužnika I. T. pljenidbom do 1/3 dijela mirovine, ako je ista jednaka ili veća od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj odnosno pljenidbom do ¼ mirovine ako je ista manja od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj te isplatu tako zaplijenjenih sredstava na račun Općinskog suda u Zlataru sve do potpune naplate iznosa od 1.940,76 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja zajedno sa zateznim kamatama.

8. Pobijanim prvostupanjskim rješenjem o ovrsi određena je tako predložena ovrha te je ovrhovoditeljima odmjeren trošak postupka u iznosu od 4.500,00 kuna.

9. Ovršenikov dužnik I. T. u žalbi izjavljenoj protiv rješenja o ovrsi od 5. svibnja 2021. Općinskog suda u Zlataru navodi da je dug prema Ž. M. (ovršeniku u ovom

predmetu) isplatio u cijelosti, da u svezi toga posjeduje dokumentaciju, da je imao kredit kod Ž. M. odnosno njegovog trgovačkog društva, ali da je svoju obvezu po tom kreditu u cijelosti izvršio te kao dokaz predlaže uvid u odluku o kreditu, uvid u potvrdu HZMIORH te uvid u spis Općinskog suda u Zlataru (ili Zaboku) iz kojeg je razvidno da je provedena ovrha radi naplate predmetnog kredita te da sukladno svemu tome on kao ovršenikov dužnik nema nikakav dužnički niti bilo kakav odnos u odnosu na Ž. M. tj. ovršenika jer je već prije isplatio u cijelosti svoj dug prema ovršeniku (ovrha je prema njegovim navodima dovršena).

10. U tom smislu ovršenikov dužnik predlaže i provođenje drugih dokaza (njegovo saslušanje, saslušanje Ž. M. tj. ovršenika, saslušanje Ž. Š.).

11. U ovom predmetu radi se o ovrsi na novčanoj tražbini ovršenika, a takva se ovrha provodi pljenidbom i prijenosom (čl. 150. st. 1. OZ), a pljenidba i prijenos novčane tražbine mogu se odrediti i provesti samo u iznosu koji je potreban za namirenje tražbine ovrhovoditelja, osim ako je u pitanju nedjeljiva tražbina (čl. 151. st. 1. OZ). Pljenidba se provodi dostavom ovršenikovom dužniku rješenja o ovrsi kojim se ovršenikovom dužniku zabranjuje da ovršeniku ispuni novčanu tražbinu, a ovršeniku se zabranjuje da tu tražbinu naplati ili da inače raspolaže njome i zalogom koji je dan za njezino osiguranje (čl. 152. st. 1. OZ), a pljenidba je provedena danom dostave rješenja o ovrsi ovršenikovu dužniku (st. 2. istog članka). Ovršenikov dužnik ovdje se očitovao o tome da ne priznaje zaplijenjenu tražbinu pa ju nije voljan niti namiriti (u smislu čl. 157. st. 1. OZ).

12. Također treba reći da sukladno odredbi čl. 160. st. 1. OZ zaplijenjena tražbina prenosi se na ovrhovoditelja u skladu s njegovim prijedlogom, a radi naplate ili umjesto isplate, a u ovom su predmetu ovrhovoditelji zatražili da se tražbina na njih prenese, radi naplate te je potom, kao što je već naprijed navedeno, prvostupanjski sud pozvao ovršenikovog dužnika da dužni iznos položi kod suda uplatom na određeni račun i da o tome obavijesti sud.

13. Prijenos tražbine se provodi dostavom ovršenikovom dužniku rješenja kojim je prijenos određen u smislu čl. 162. st. 1. OZ, na temelju odluke kojom je ovršenikovom dužniku naloženo da dužni iznos položi kod suda koji provodi ovrhu. Na prijedlog ovrhovoditelja na kojeg je tražbina prenesena provest će se ovrha protiv ovršenikovog dužnika i novac naplaćen tom ovrhom nakon podmirenja troškova postupka, doznačiti po službenoj dužnosti sudu koji provodi ovrhu (čl. 164. st. 3. OZ). Međutim, u ovom predmetu ovršenikov dužnik I. T. nije priznao zaplijenjenu tražbinu te ju nije bio voljan namiriti (očitovanje ovršenikovog dužnika) te je nesporno među strankama da ovršenikov dužnik nije položio dužni iznos kod suda uplatom na određeni račun.

14. Prema ocjeni ovog suda drugog stupnja prvostupanjski sud pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je odlučio da je osnovan prijedlog za ovrhu ovrhovoditelja od 10. studenog 2020. i donio pobijano prvostupanjsko rješenje o ovrsi (kojim je odredio predloženu ovrhu i ovrhovoditeljima odmjerio trošak u iznosu od 4.500,00 kuna), a to stoga jer ovršenikov dužnik nije stranka u ovršnom postupku i protiv njega se ne može provesti ovrha. U situaciji kada ovršenikov dužnik nije ispunio tražbinu, ovrhovoditelji moraju protiv njega pokrenuti parnični postupak te se

u tom smislu ovršni zahtjev I, II, III i IV ovrhovoditelja od 10. studenog 2020. ukazuje neosnovanim.

15. Iz iznesenih razloga valjalo je preinačiti prvostupanjsko rješenje o ovrsi i odbiti ovršni zahtjev I, II, III i IV ovrhovoditelja od 10. studenog 2020. (čl. 380. toč. 3. Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine” broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, u svezi čl. 19. st. 1. OZ).

U Zagrebu 1. veljače 2022.

Predsjednik vijeća:
mr. sc. Iris Gović Penić, v.r.